

РЕШЕНИЕ

№ 6948

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 24.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **8049** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 128, ал. 1, т. 8 от АПК.

Образувано е по жалба, приета от съда като искова молба на Религиозна институция на „Свидетелите на Й.“ с искане да бъде отменено като нищожно Решение № 387 по протокол № 78/27.06.2019 г. на Столичен общински съвет, по отношение ПИ 68134.4360.819, а в условия на евентуалност като незаконосъобразно и в противоречие със закона. С уточняваща молба, ищецът конкретизира искането си, като твърди: съществено разминаване в обявеното, което не било сторено по надлежен ред. С оспорваното решение, нищожността на което се иска само по отношение на ПИ 68134.4360.819, кв. Л., [улица]. Според ищец, от общинска администрация не са разлепвани обявления, във връзка с предстоящо приемане на решението на СОС. Основно се твърди наличие на пороци по чл. 146 от АПК. Претендира присъждане на разноски.

Ответник, чрез процесуален представител оспорва исковата молба/жалба. Твърди, че оплакванията са за незаконосъобразност на решението на СОС, но тъй като в срок не е извършено такова обжалване, сега се претендира хпрогласяване нищожността на решението на СОС, засягащо имот на ищеца.

След като се запозна с исковата молба, със становище на ответника и с приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

Искът за прогласяване на нищожност на съдебно решение на административен съд е изрично предвиден в разпоредбата на чл. 128, ал. 1, т. 8 АПК, поради което е ДОПУСТИМ.

Не е спорно, че притежавания от ищеца ПИ 68134.4360.819 е в обхвата на приет с решение № 387 на СОС от 27.06.2019 г. одобрен проект за ПУП изменение на план за регулация и застрояване на м. „жк Л. – център“ и м. „ж.к. Л. – главен център,, и план-схеми по чл. 108, ал. 2 ЗУТ към него, с граници: [улица], [улица]и [улица], район „Л.“ в частта относно ПИ с идентификатор 68134.4360.819. (приложен акт за собственост). Не е спорно, че решението на СОС е обнародвано в ДВ 74/20.09.2019 г. с посочване, че може да се обжалва в 30 дневен срок от обнародване на съобщението. Не е спорно, че ищец не е ползвал тази правна възможност.

Разгледан по същество, искът е НЕОСНОВАТЕЛЕН.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗУТ, заинтересовани лица в производството по одобряване на подробни устройствени планове са собствениците и носителите на ограничени вещни права върху поземлени имоти

Аналогична е и разпоредбата на чл. 131, ал. 2, във вр. с ал. 1 от ЗУТ, която определя заинтересоваността на лицата, респ. правото им на оспорване на плана.

изясни характера на претенцията за нищожност на оспорената заповед. Безспорно е, че административните актове, които противоречат на законите или на други нормативни актове са недействителни-невалидни актове (с нередовно действие).

Основното разграничение на порочните актове на администрацията е разделението им на нищожни и унищожяеми в зависимост от степента и качеството на порока (дефекта), от който е засегнат акта. В административното право, за разлика от гражданското право липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответният акт е нищожен и в кои случаи е унищожяем. Общоприето е становището, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки недостатъци, се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се приемат като юридически несъществуващи, поради което изобщо не могат да породят правни последици. Във всеки отделен случай действителността на административния акт се преценява конкретно с оглед тежестта на порока, от който е засегнат и дали той е годен да предизвика промяна в правната сфера на адресатите на акта. Съдът, в настоящият състав счита, че основанията за прогласяване на нищожност на административен акт са нарушаване изискванията за компетентност, липса на форма, пълна липса на правно основание, невъзможен предмет, несъществуващ адресат, изключително грубо нарушение на материалния закон и др. Следва да бъдат преценявани всяко едно от изискванията за законосъобразност на административния акт така, както те са регламентирани в нормата на чл. 146 от АПК и в случай, че се констатира нарушение на някое от изискванията, неговата интензивност и тежест следва да бъде от степен на същественост достатъчна, за да обоснове извод за нищожност.

На първо място, за да е законосъобразен един административен акт, той следва да е издаден от компетентен орган, т.е. от орган, овластен за това, в пределите на неговата материална компетентност. Предметната компетентност на административния орган се изразява в две насоки: на първо място, за да бъде издаден един административен акт, въпросите, с които е сезиран административният орган трябва да му бъдат подведомствени, т.е. органа да не навлиза в предметната компетентност на друг държавен орган и на второ място, административният орган да е компетентен вътре в сферата на административната подведомственост. Само издаденият административен акт от орган, който не е компетентен по материя, степен, място или време е нищожен и не поражда правни последици.

Обжалваният ПУП е одобрен, на основание чл. 21, ал. 1, т. 11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 21, ал. 7 от ЗОС, чл. 129, ал. 1, чл. 110, ал. 1, т. 1, чл. 108, ал. 2 и 5, във връзка чл. 134, ал. 1, т. 1, вр. ал. 2, т. 2 от ЗУТ, чл. 14, ал. 3, т. 1 и ал. 4, чл. 80, ал. 1,2,3 и 5, чл. 81, ал. 1 и 3 от ЗУТ, чл. 26, ал. 1, т. 1, чл. 31, ал. 1,2,4 и 5, чл. 32 и чл. 35 от ЗУТ; чл. 19, ал. 4 от ЗУЗСО; т. 1, т. 12 и т. 15 от приложение към чл. 3 от ЗУЗСО; и протоколи на ОЕСУТ № ЕС-Г-9/15.02.2019 г., т.14; № ЕС-Г-35/14.05.2019 г.

Настоящият състав установи, че оспореното решение на СОС е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. С оспореното решение е одобрен проект за ПУП изменение на план за регулация и застрояване на м. „жк Л. – център“ и м. „ж.к. Л. – главен център,, и план-схеми по чл. 108, ал. 2 ЗУТ към него, с граници: [улица], [улица] и [улица], район „Л.“ съгласно приложен проект в обхват, означен с виолетов контур, по сини и червени линии, цифри, букви и зачертавания с корекции в кафяв, зелен, оранжев и виолетов цвят. Съгласно чл. 136, ал.1 ЗУТ проектите за изменения на устройствените планове на основанията по чл. 134, ал. 1 и 2 се изработват, съгласуват, обявяват, одобряват и влизат в сила при условията и по реда на Раздел III от Глава седма – редът, предвиден за създаване, обявяване и одобряване на устройствените планове. Разпоредбата на чл. 129, ал.2 ЗУТ предвижда, че подробният устройствен план в обхват до един квартал, а в Столичната община и в градовете с районно деление - в обхват до три квартала /както е в настоящия случай/ се одобрява със заповед на кмета на общината в 14-дневен срок след приемането на проекта за подробен устройствен план от общинския експертен съвет. Изключение от това правило е установено с разпоредбата на чл. 21, ал. 7 от Закона за общинската собственост /ЗОС/ и касае случаите, в които с подробен устройствен план се предвижда изграждането на обекти - публична общинска собственост, във връзка с реализирането на което мероприятие се отчуждават имоти или части от тях, собственост на физически или юридически лица. В тези случаи законът повелява, че независимо от обхвата на плана, той се одобрява от общински съвет.

Безспорно, в обхвата на одобрения ПУП влизат и имоти общинска собственост, поради което и на основание разпоредбата на чл. 21, ал. 7 ЗОС, компетентния орган да приеме решение за одобрение на проекта за ПУП е именно Столичният общински съвет. Оспореното решение е прието на заседание на Столичен общински съвет, проведено на 27.06.2019 г. Следва да се посочи, че решението на СОС е за: 1. Проект за ПУП за ИПУР; 2. Проект за ПУП – ИПР; 3. Проект за ПУП – ИПЗ; 4. план схема на мрежи и съоръжения от техническата инфраструктура; 5. схема за преместваеми обекти – УПИ II – парк. Ищцовата страна не уточни, кой от одобрените проекти засяга ПИ 68134.4360.819, дори и с уточнителната молба, така, че да се предполага наличие на някое от основанията за нищожност.

По изложените съображения, настоящият съдебен състав установи, че оспореното решение на СОС е издадено от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, съгласно разпоредбата на чл. 129, ал. 1 от ЗУТ и при спазване на установената от закона форма, необходимия кворум и мнозинство.

Оспореното решение е постановено в предвидената от закона форма, мотивирано е, съобразно изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК – съдържа фактическите констатации и правни квалификации, поради което не съдържа порок във формата, обуславящ недействителност на самото властническо волеизявление. Оспореното

решение е издадено и при спазване на административно-производствените правила, поради което не е налице такъв порок, водещ до прогласяване на неговата нищожност. В случая административното производство по одобряване на проекта на процесния ПУП започва по времето на предходен гл. архитект на СО – заповед РД-09-50-549/13.07.2015 г., с която е разрешено служебно да се изработи проект за ПУП м. „Л. Център“. От приложени протоколи на ОЕСУТ за период до приемане на решението на СОС от 26.07.2019 г. се вижда, че в компетентността си ОЕСУТ е разгледал множество възражения, което оборва оплакването за нарушена процедура по обявяване на разработката на проект за ПУП.

Самият закон допуска изменение на плана както по искане на заинтересувани лица, така и служебно от страна на компетентните органи. Спазени са процесуалните правила, във връзка с оповестяването на проекта, даване на възможност за възражения и искания за промени.

Не е налице и основание за обявяване нищожността на решение № 387/27.06.2019 г. на СОС поради противоречие с материалния закон. Такова основание би било налице при изключително грубо нарушение на материалния закон, т. е. когато е налице акт, „...издаден при пълна липса на условията (предпоставките), визириани в хипотезата на приложимата материалноправна норма, когато той е изцяло лишен от законово основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган“. В останалите случаи порокът материална незаконосъобразност води до унищожаемост на акта. Хронологична саизпълнени процесуални действия по изпълнение изискванията на специалния закон. Решението на СОС, чиято нищожност се цели е краен акт от дейност на различни органи на общинското управление. Имотът на ищец не е единствения засегнат с оспорваното решение, така, че да се правят доводи за нищожност на решението единствено и само за този имот.

Доводът за нищожност поради несъответствие на обжалвания акт с „целта на закона“ е неоснователен. На първо място такова основание за обявяване „нищожността“ на един административен акт не съществува въобще. Твърдението при това не е конкретизирано и обосновано. Намесата на закона за вероизповеданията, човешки свободи и в този ред изложения, не се вменват в решението на СОС.

По същество, развиваните от жалбоподателя оплаквания и правените в тази връзка доказателствени искания са за незаконосъобразност, което е основание по принцип за унищожаемост на решението на СОС, а такава процесуална възможност за оспорващия не съществува.

Твърденията на жалбоподателя/ищец за нарушаване на конституционно гарантираното му право на собственост не се вменват в решението на СОС.

Собствения имот на ищеца не е сочен в решението, а ако в бъдеще се предвидят отчуждителни мероприятия, последните ще са предмет на друга процедура, при възможност на заинтересованото лице да оспори законосъобразността им.

Предвижданията на процесният ПУП, предмет на оспорваното решение и засягащи имот на жалбоподателя са свързани с провеждането на служебно наложени изменения на градоустройството на определения в оспорваното решение район във връзка с ИПРЗ и уличната регулация. На този етап от осъществяване мероприятия по плана, одобрен с оспорваното решение на СОС не са предвидени процедури по отчуждаване на част от имота на жалбоподателя. Развитите от него оплаквания за нарушаване правото му на собственост на този етап не са предмет на оспорваното решение.

В заключение, по изложените по-горе съображения, съдът приема за установено по делото, че обжалваният административен акт е материално законосъобразен, издаден е от компетентен орган, в съответната форма и при спазване на процедурните правила по издаването му. Налице е и съответствие с целта на закона, понеже административният орган, издавайки оспорвания административен акт, е упражнил предоставеното му публично субективно право именно за осъществяване на интереса, за който е установено от закона.

По повод оплакванията в жалбата и развити в уточнителната молба, следва да се обобщи, че от изложеното и от приетите доказателства, в хода на съдебното производство бе опровергана изрично тезата на ищеца за нищожност на оспорваното решение. Както съдът спомена, основанията да се търси и доказва незаконсъобразност на решението на СОС, в коя от частите му не е ясно, не се обсъждат по причина, че жалбата не може да се приеме за допустима в тази връзка, поради недопустимостта ѝ, поради просрочие, по тези оплаквания.

Съдът не установи допуснати от административния орган нарушения на материално правни норми и процесуални такива, от които да стигне до категоричен извод, че в оспорваната част решението на СОС е нищожно.

Исковата молба/жалба е неоснователна и се отхвърля.

Основателна при този изход на спора е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което се определя в размер на 100 лева.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалба/искова молба на Религиозна институция на „Свидетелите на Й.“ БУЛСТАТ[ЕИК], за прогласяване нищожност на Решение № 387 по протокол № 78/27.06.2019 г. на Столичен общински съвет, по отношение ПИ 68134.4360.819,

ОСЪЖДА Религиозна институция на „Свидетелите на Й.“ БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на Столична община, сумата 100 (сто) лева, юрисконсултско възнаграждение. Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия